

Rügyfakadás

Tündérbertben

A meséket termő Tündérbert madárcsicsergéstől hangos tavasz táján. Ám a csicsergőkórusból kiragyog egy csodaszép hang: a fülemüle éneke. Ez a madárka Hans Christian Andersen ajándéka a világ összes meseszerető aprónépének, s most nálunk rakott fészket. Szívvidító, beteget gyógyító énekét 2008. március 22-én Ti is meghallhatjátok a Vojtina Bábszínházban, A *fülemüle* című előadásunkban. Addig is Rumi László, az előadás „karmestere” mesél nekünk kicsit róla...

– Mitől olyan rendkívüli madár ez a fülemüle?

– Régi-régi história ez, ahogy Andersen, a dán meséíró is mondja... A fülemüle a kínai császár birodalmában élt, akinek mindene megvolt a világon: gyönyörű palota, óriási kert különleges virágokkal, és persze mindehhez végtelen hatalom. Az erdőbe nyúló kert végében lakott a fülemüle, akinek énekében a szegény halászok és a messzi földről érkező vándorok egyaránt gyönyörködtek, maga a császár viszont csak könyvek-ből értesült a létezéséről. Szét-szalasztotta udvaroncait, hogy hozzák el neki a madarat, s azok nagy nehezen ráelve el is hívták a fülemülét az udvarba énekelni. Énekével elbűvölte a császárt és a város népét, s attól fogva az uralkodó újra és újra hallani akarta a kalitkába zárt madár szavát. Egy napon a japán császár egy drágakövekkel

díszített, felhúzzható fülemülét küldött ajándékba a kínai császárnak, ami akkor énekelt (persze tökéletesen), amikor felhúzták, ellentétben az élő, szabad lelkű madárkával. Az igazi fülemülét száműzték a birodalomból, s a gépmadár lett az új kedvenc, ami azonban egy napon elromlott. Hamarosan nagyon beteg lett a császár, és úgy érezte, csak a madárdal menthetné meg az életét. A gépfülemüle meg se nyikkant, ám egyszer csak az igazi fülemüle kezdett énekelni gyönyörűségesen a kertben: visszatért, hogy elűzze a halált császáráról. A császár meggyógyult, a fülemüle pedig visszatért otthonába, az erdőbe, de megígérte, hogy eljön majd újra énekelni az életről, a boldogságról és a szenvedésről, de ez legyen az ő közös titkuk. Így adott új életet egy kicsi madár egy nagy uralkodónak, ettől rendkívüli és csodálatos a fülemüle.

– Az alapgondolaton túl nyilván Számodra és a nézők számára is lehet még üzenete e történetnek...

– Mindenképpen, és szeretném, ha meghallaná mindenki. A zene, a tiszta, egyszerű dallam, a szívből jövő, örömteli ének értékét hangsúlyoznánk ebben a túlbonyolított, gépekkel telezsúfolt, technokrata világban. (Akár a színházra is gondolhatunk, ha akarunk!) A mai gyerekek egy része hasonlóná válhat a kínai császárhoz, ha nem figyelünk oda: a számítógép, televízió, a különféle gép-játékok között elfelejthetik, milyen jó is futkározni, biciklizni, labdázni, a többiekkel együtt felszabadultan játszani.

– Milyen bábos eszközökkel szeretnéd láttatni a mesét?

– Mivel ez egy „kínai” mese, természetesen kínai árnyjáték is megjelenik az előadásban, valamint kézzjátékok, egy gólyalábás hadvezér, maszkos élő alakok, akik bábszerűen mozognak (minden udvaronc a császár bábja), illetve maga a császár is egy nagy, bálványszerű bábnak tűnik majd. A picikétől a hatalmasig megmutatunk tehát mindent Bodor Judittal, a bábok és jelmezek tervezőjével és a nyolc bábossal.

– Milyen térbe érkeznek meg az előadás nézői?

– Egyenesen a császár udvarába invitáljuk a nézőket: a színpadon lesz maga az udvar, a nézőtérén a birodalom, s a két világot egy kifutó köti össze, ami életközelibbé teszi a játékokat.

– Ha már a fülemüle énekéről mesélünk, akkor biztosan nagy szerephez jut az előadásban a zene, a zeneiség...

– Szokolay Dongó Balázs, a zeneszerző kínai hangzású zenével szövi át a történeteket, amit autentikus kínai hangszerek és a színészek hangjai szóltatnak meg. Nemcsak zene, tánc is lesz, melyet terveim szerint Nemes Zsófia koreografál. Tőlem nem szokatlan módon még egy cirkuszi szám is kerül az előadásba, amivel vándorkomédiások próbálják felvidítani a császárt.

Nagy vágyam, hogy amikor az előadásban a rideg szépségű császári udvar kiszínesedik a fülemüle énekétől, akkor a nézők szíve-
lelke is felfényesedjék a tisztaság, a szépség ezen megnyilvánulásával találkozáva, s hogy ezt az élményt vigyék magukkal a bábszínházból.

Rumi Lászlót „énekeltette”:
Papp Melinda